

Referat despre conducatorul asirian Tiglatpalassar

În 745 î.e.n., un general asirian, Pulu, intervine energic, sprijinit de trupele de sub comanda sa, în disputa dinastică din Assur și se proclamă rege luând, ca un simbol, numele celui mai puternic din vechii regi asirieni: Tiglatpalassar, în cazul domniei sale al III-lea. Într-o domnie relativ scurtă, în anul 745-727 î.e.n., Tiglatpalassar al III-lea (în asiriana: Tukulti-Apaleshaura) a întins Imperiul asirian mult peste tot ce reușiseră înaintașii săi, dar, mai ales, a reușit, după aplicarea unui sistem reformator, să fixeze cu mai multă durabilitate și cu câștig pe planul economiei stăpanirea asiriana în teritoriile nou cucerite.

Politica anterioară lui, inaugurată de Tukul-ti-Ninurta, de distrugere completă a statelor cucerite și de golire demografică n-a contribuit la întărirea economică a Asiriei. Desigur, în urma cuceririlor și a exterminării cetățenilor de vază din teritoriile cucerite, în același timp și principalii proprietari funciari de acolo, casa regală asiriana a devenit stăpană aproape a întregului pamânt arabil din Imperiul asirian. Un pamânt care nu producea, însă, decât extrem de puțin. Era necesară organizarea unui sistem administrativ care să aibă la bază regiunea condusă de funcționari imperiali, populată cu oameni independenți și semidependenți, de unde Assurul să-și poată aduce sclavii necesari, materiile prime, produsele agricole. Acesta este miezul reformelor administrative aplicate de Tiglatpalassar al III-lea.

A fost necesară, însă, schimbarea atitudinii autorităților față de statele cucerite. Uciderea în masă a populațiilor rezistente la atacul asirian a fost înlocuită cu deportarea organizată. Populația unui teritoriu nou cucerit era transmutată pe terenuri îndepărtate, devastate anterior. Asirienii se preocupă acum de îmbunătățirea condițiilor de mers, deportații nu mai umblă goi și cu jugul de lemn în jurul gâtului, ci li se permite să-și transporte bunurile mobile, precum și membrii de familie care puteau să înfrunte dificultățile unui astfel de drum. Terenul golit demografic în acest fel nu era lăsat în paragină: erau transmutate populații din alte regiuni cucerite. O mică parte dintre bastinași, cei în care autoritățile asiriene aveau încredere, fapt, de altfel, rar, era încorporată în armata asiriana permanentă, capătând statutul ostașilor asirieni sau, și mai rar, era lăsată în vatra originară.

Această politică de transfer de populație a fost dusă la perfecțiune prin transplantarea, în aceeași regiune, a câtorva tipuri etnice care, vorbind limbi diferite, se înțelegeau cu greutate, deci comploturile anti-asiriene se infiripau rar. Populația transplantată, lipsită de libertatea individuală juridică și de mijloace proprii de producție, se bucura de o oarecare independență, între care cea a deplasărilor scurte, în interesul producției, dar și în cea) familială, cea a alegerii ocupației, în funcție de aptitudini și, desigur, de vechile meserii practicate, cea de decizie asupra membrilor propriei familii etc.

Aplicarea reformelor administrative ale lui Tiglatpalassar al III-lea a contribuit, în cea mai mare măsură, la amestecul popoarelor din Mesopotamia și parțial din Orientul Mijlociu, pregătind, alături de alți factori, apariția marilor popoare din această zonă. Puterea asiriana creată prin forța armelor

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

raminea, inasa, straina de popoarele subjugate.